

Michala Legiňa fascinuje rozhlas

Rozhovor s Michalom Legiňom

Súčasťou festivalu Zázračný oriešok bolo množstvo sprievodných podujatí. Jedným z nich bolo aj stretnutie s autormi rozprávkového seriálu o Donovi Quijotovi spojené s ukázkou z divadelnej dramatizácie v podaní Michala Legiňa. Po ukončení divadelnej ukážky sme Michala Legiňa požiadali o krátky rozhovor.

S Michalom Legiňom, so slovenským hercom, ktorý stvárnil Dona Quijota, hercom z divadla Na hojdačke, sa rozprávame v rámci alebo na okraji festivalu Zázračný oriešok 2018. Michal, prvá otázka. Prijali ste pozvanie na tento festival, na konkrétne podujatie. Ako ste sa tu cítili? Aký odkaz Vám vyslal Zázračný oriešok 2018?

O Zázračnom oriešku som donedávna počúval, pár rokov dozadu. Som rád, že dnes som tu bol a možno aj na tomto konkrétnom bode programu, ktorý sme mali spolu, že bola téma o Rytierovi smutnej postavy, Don Quijotovi, kde naozaj, ako ste to vraveli, skĺbilo sa divadlo na podklade dávneho románu, ale zároveň tá istá téma sa vie uchopiť aj v rozhlase, ale aj vo filme. To niekedy zase možno nabudúce. Naozaj na jednu tému sa dá použiť veľa umeleckých prejavov alebo výrazových prostriedkov, spomínali ste aj ilustráciu.

Vaše vystúpenie počas tohto podujatia, rozprávka O rytierovi smutnej postavy, bola vlastne ukážka z divadelného vystúpenia. Prosím, povedzte viac o pôvode, konkrétne Vašej hry, Vašom stvárnení, s názvom Don Quijote, z Vášho divadla. Kedy, odkedy hráte a ako hráte?

Naša adaptácia vznikla v spolupráci s tvorcami z divadla Na Peróne, Košice. Teším sa tejto spolupráci aj z toho dôvodu, že som mal možnosť profesijne vstúpiť do spolupráce s mojimi priateľmi, spolužiakmi, s ktorými som kedysi aj na internáte býval a už sme museli začať žiť tie dospelé životy plné zodpovednosti a zrazu nás spolupráca spojila a bolo to veľmi príjemné. Ale odhliadnuc od týchto ľudských, kamarátskych záležitostí, povedali sme si, že chceme spraviť klasický román. Mňa téma Dona Quijota veľmi zaujala. Aj viacerí moji dávnejší priatelia mi viackrát spomínali, že by veľmi radi videli práve Dona Quijota v mojom podaní, hereckom. Čo som si tak trošičku nechal od nich poradiť. Už keď mi to vravel piaty, šiesty človek, tak dobre, ideme do toho. Naša adaptácia Dona Quijota, alebo románu Dona Quijota, bola pre troch hercov. Inscenovali sme to tak, že neter Dona Quijota a miestny kňaz rozprávajú v retrospektíve príbeh Dona Quijota, ktorý leží na lôžku. Už sa vrátil zo všetkých pútí a už je tesne pred smrťou, ale ešte predsa len žije a ako je aj vo veršoch písané, že pokiaľ Don Quijot s drakmi, s obrami sa bije, dovtedy dýcha, dovtedy žije, takže nahrávajú mu trošičku do tejto jeho psychickej choroby a on, keď sa vráti do tých dávnych miest, ktoré kedysi navštívil, tak znovu ožíva a nadobúda aj pôvodnú silu, možno aj fyzickú, aj keď tej mentálnej už dávno niet. Trošku sme to poňali viac humorne, keďže pôvodným zámerom bolo hrať to najmä pre stredné školy alebo pre druhé stupne základných škôl. Aj sme zažili festivaly, napríklad na Dotykoch a spojeniach v Martine, kde nám Peter Kuba povedal, že hra nie je iba o humore a vtipе, ale je predsa o tragédii ľudského života. Jednoducho na sklonku života človek stratí zmysly a súdnosť, čo je v podstate naozaj tento Don Quijot. Nikto nikdy nevieme ako raz dopadneme, keď budeme mať mnoho a mnoho rokov, takže čas to má ináč napísané.

Michal, aký je Váš vzťah k literatúre, bez ktorej by divadlo nebolo divadlom. Nájdete si čas na dobrú knihu aj inokedy alebo sú to väčšinou predlohy, ktoré v rámci povinnej jazdy musíte prejsť? Aký je Váš vzťah ku knihám?

Priznám sa, veľmi dobrý, ale mám ďaleko menej času na knihy. Prisahal som si, že každý mesiac si z výplaty kúpim dobrú knihu, ktorú si prečítam a keďže mám málo času, v tom období som si povedal, že tak hádam dost, ale keď vidím zaujímavú knihu, keď mi niekto odporučí niečo alebo idem do obchodu, vidím nejakú knižnú novinku ocenenú Nobelovou cenou, tak nedá sa nezobrať si to a nekúpiť to.

Rozprávame sa na okraj festivalu rozhlasových hier Zázračný oriešok. Okrem divadla sa venujete aj iným formám umenia. Čomu sa ako herec venujete alebo máte skúsenosti aj s rozhlasovou prácou?

S rozhlasovou prácou skôr v pozícii moderátora, ale s rozhlasovou prácou ako hereckou, nie, ale kedysi na škole som robieval dabingy a pomerne aj dost. Takže dabing je de facto veľmi podobný ako rozhlas, aj keď viac-menej pracuje sa tam s obrazom plus zvuk, takže niektoré výrazy sú samozrejme jednoduchšie, aj ten obraz aj zvuk. Rozhlas je o to náročnejší, všetko opísať, či už slovne alebo naozaj ako hovorili v diskusii, tak tie atmosféry. Rozhlas ma fascinuje, veľmi rád počúvam RTVS. Teším sa na to.

RTVS bol popri Mestskej knižnici mesta Piešťany aj jedným so spoluorganizátorov festivalu Zázračný oriešok. My Vám ďakujeme, že ste si našli čas, že ste prišli a obohatili náš program a zaujali detských divákov a želáme Vám veľa úspechov v ďalšej tvorbe.

Piešťany 24. 5. 2018

Projekt: Zázračný oriešok 2018

Akcia: Rozprávky o rytierovi smutnej postavy

Autor rozhovoru: Matúš David

Účastník rozhovoru: Michal Legiň